



Cors valents

Títol original: *Coeurs vaillants* **Direcció:** Mona Achache **Guió:** Mona Achache, Anne Berest, Jean Cottin, Christophe Offenstein, Valérie Zenatti **País:** França **Durada:** 85 min **Any:** 2022 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Swann Arlaud, Franck Beckmann, Patrick D'Assunção, Lila-Rose Gilberti, Luka Haggège, Anne-Lise Heimburger, Félix Nicolas, Ferdinand Redouloux, Leo Riehl, Maé Roudet Rubens, Asia Suissa-Fuller **Música:** Benoit Rault **Fotografia:** Isarr Eiriksson **Distribuidora:** Adso **Estrena a Espanya:** 30/09/2022
Pendent de qualificació
Doblada en català

SINOPSI

Estiu de 1942. Durant la Segona Guerra Mundial, sis nens jueus busquen refugi on ningú no pensaria trobar-los: dins del Castell de Chambord, enmig de les obres d'art amagades del Louvre. Malgrat el perill que els amenaça, de la mort que els aguaita, aquests cors valents aprenen a assaborir el moment present. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Mai no hauran de faltar històries vinculades amb situacions esdevingudes a la Segona Guerra i específicament durant el règim de Vichy en què França va estar ocupada per les forces militars del Tercer Reich.

En la dràstica batuda que va tenir lloc contra els jueus francesos el juliol de 1942 on van ser traslladats al Velòdrom d'Hivern de París, molts nois van ser separats dels seus pares i van quedar desprotegits. La realitzadora Mona Achache, inspirada en la seva àvia jueva que quan era nena va viure aquesta dramàtica experiència, va escriure el guió amb Christophe Offenstein i Jean Cottin centrant l'atenció en alguns d'aquells nens i adolescents que van haver d'afrontar aquesta situació.

La història comença l'agost de 1942 en què la Hannah (Maé Roudet Rubens), el Jacques (Leo Riehl), el Josef (Ferdinand Redouloux), la Clara (Lila-Rose Gilberti), la Henriette (Asia Suissa-Fueller) i el Léon (Luka Haggège) viatgen amagats en un camió que transporta munts de quadres procedents del Louvre i d'altres museus nacionals i col·leccions privades; el destí és el castell de Chambord per tal que les valuoses obres d'art quedessin allà dipositades i cuidades pel cuidador (Swann Arlaud) mentre durés el conflicte bèl·lic per evitar que fossin espoliades pels nazis. Un cop al castell, aquests nens jueus desembarquen i la Rosa (Camille Cottin), la conservadora del Museu del Louvre, els pren a càrrec seu. Però aviat aquesta arriscada i valenta dona comprèn que el castell resulta perillós per protegir-los a causa de la presència de soldats nazis que ronden el lloc; per això la manera més adequada per poder salvar-los és a través del recorregut que els nens hauran de fer al bosc que domina el castell amb l'esperança de poder passar a la zona lliure, encara no ocupada per l'Alemanya.

La directora adopta un tractament senzill en la seva exposició i aconsegueix una bona posada escènica i encara que el film no arriba a insuflar completament la tensió del perill que travessen els personatges per suscitar una emoció més intensa, de tota manera queda compensat per la solidesa de l'elenc. Els menors actors reflecteixen plena autenticitat en els seus rols, transmeten el sentiment de pena suscitat quan la Clara mor en un pantà. Així mateix, Cottin caracteritza molt bé l'agosarada dona preocupada a emparar els nois com també a assegurar que les peces dels museus quedin en bon resguard; resulta interessant aclarir que per a aquest personatge els guionistes es van inspirar en Rose Valland, que ha estat una prestigiosa historiadora d'art i que a més d'haver participat en la Resistència Francesa durant la guerra, el 1941 va ser cuidadora del Museu Jeu de Paume de París.

Si bé el que s'aprecia és un relat de ficció, la il·lustració està basada en esdeveniments reals; tan és així que en els crèdits finals es llegeix que entre 1940 i 1945 més d'11 mil nens jueus van ser deportats i assassinats als camps nazis mentre que 60 mil van poder salvar les seves vides amagant-se.

Globalment considerat, **Cors valents** és un film honest i meritori de contemplar en què la realitzadora ret tribut a nens i adolescents que van afrontar la mort durant l'Holocaust.

Jorge Gutman – tribunacultural.com